

Estimats diocesans:

Segurament, la festa de sant Antoni Abat ens porta a una reflexió sincera i profunda de les relacions que l'ésser humà té amb la natura on els animals, les plantes i la terra en general l'ajuden a sobreviure i a aprofitar-se de forma equilibrada de tots els recursos al seu abast. Els cristians creiem que tot això ha estat creat per Déu i que ho ha posat a disposició de l'ésser humà, a qui ha fet a imatge seva com a home i dona. En aquests darrers anys s'insisteix en la importància de mantenir els recursos naturals d'una manera continuada perquè les futures generacions gaudeixin, com nosaltres ho estem fent, de tots els béns de l'entorn. S'ha aconseguit amb molt esforç que tots els països manifestin una sensibilitat especial per tenir cura de l'anomenada "casa comuna". Moltes trobades internacionals, molts documents i moltes iniciatives ecològiques ens han ajudat a canviar el signe de las preocupacions sobre la natura o la creació. Ens en congratulem i ens comprometem a participar-hi a nivell personal i familiar per facilitar aquest beneficiós projecte que acabarà afavorint a tots els països.

Haureu sentit parlar de dos documents recents sobre aquest important tema que ha publicat el papa Francesc. L'encíclica *Laudato Si*, de l'any 2015, i l'exhortació apostòlica *Laudate Deum*, del passat mes d'octubre. Les dues es complementen, donen orientacions precises sobre la cura de la casa comuna i ens ajuden a millorar la sensibilitat envers a tot el que ha estat creat. Ens sentim acompanyats per l'exemple d'alguns sants que, al llarg de la història ens han mostrat el millor rostre de la preocupació pels regals de Déu. El Papa tria sant Francesc d'Assís com a inspirador de les seves reflexions. Nosaltres hi afegim a sant Antoni Abat, que va viure al segle IV i que, des de sempre, ha gaudit d'una gran popularitat per la seva estima als animals i per la seva preferència per viure en harmonia amb l'entorn natural.

La molt concorreguda celebració de l'Eucaristia del matí del dia 17 de gener i la popular benedicció d'animals el dissabte 20 a l'oratori de La Sang, són una mostra de l'estimació que senten molts devots pel sant i la concordança de sentiments que inspira la seva proximitat a tots els éssers creats. També en moltes altres parròquies. És una festa amb un protagonisme especial dels grups humans que tenen cura i viuen del camp, tan nombrosos i fonamentals a les nostres terres; dels que dediquen el seu temps a la ramaderia i a les granges per al servei de tots; dels que s'acompanyen d'animals domèstics. Tots ells mereixen avui les nostres pregàries i els nostres desigs d'un futur millor per a la seva activitat agrícola i ramadera. És certa aquella afirmació que diu que res del que és humà li és aliè al cristià. Per això l'Església ens ofereix constantment la seva reflexió i les seves orientacions per a totes les realitzacions i motivacions que desenvolupa el gènere humà en les seves múltiples facetes.

Així comença l'escrit del papa Francesc: "Lloem a Déu per totes les seves criatures. Aquesta era la invitació que feia sant Francesc d'Assís amb la seva vida, amb els seus càntics, amb els seus gestos. Així recollia la proposta dels salms de la Bíblia i reproduïa la sensibilitat de Jesús davant les criatures del seu Pare". I al número 28 d'aquest escrit hi llegim: "Necessitem repensar entre tots la qüestió del poder humà, quin és el seu sentit, quins són els seus límits... perquè podem convertir-nos en éssers altament perillosos", amb una recomanació expressa: "Invito a cadascú a acompanyar aquest camí de reconciliació amb el món que ens acull, i a embellir-lo amb les aportacions pròpies, perquè aquest empeny està relacionat amb la dignitat personal i amb els grans valors".

Que sant Antoni, Abat, ens ajudi a tots i ens protegeixi, especialment als que viuen d'una forma directa dels béns de la creació.

Amb la meva benedicció i afecte.

+Salvador Giménez, bisbe de Lleida.

Queridos diocesanos:

Seguramente la fiesta de san Antonio Abad nos lleva a una reflexión sincera y profunda de las relaciones que el ser humano tiene con la naturaleza donde los animales, las plantas y la tierra en general le ayudan a sobrevivir y aprovecharse de forma equilibrada de todos los recursos a su alcance. Los cristianos creemos que todo esto es creado por Dios y lo ha puesto a disposición del ser humano a quien ha hecho a imagen suya como hombre y mujer. En estos últimos años se insiste en la importancia de mantener los recursos naturales de una manera continuada para que las futuras generaciones disfruten, como nosotros lo estamos haciendo, de todos los bienes del entorno. Se ha conseguido con mucho esfuerzo que todos los países manifiesten una sensibilidad especial para cuidar la llamada “casa común”. Muchos encuentros internacionales, muchos documentos y muchas iniciativas ecológicas nos han ayudado a cambiar el signo de las preocupaciones sobre la naturaleza o la creación. Nos congratulamos por ello y nos comprometemos a participar a un nivel personal y familiar para facilitar este beneficioso proyecto que acabará favoreciendo a todos los países.

Habéis oído hablar de dos documentos recientes sobre este importante tema que ha publicado el papa Francisco. La encíclica **Laudato Si'**, del año 2015, y la exhortación apostólica **Laudate Deum**, del pasado mes de octubre. Ambas se complementan, dan orientaciones precisas sobre el cuidado de la casa común y nos ayudan a mejorar la sensibilidad hacia todo lo creado. Nos sentimos acompañados por el ejemplo de algunos santos que, a lo largo de la historia nos han mostrado el mejor rostro de la preocupación por los regalos de Dios. El Papa elige a san Francisco de Asís como inspirador de sus reflexiones. Añadimos nosotros a san Antonio Abad, que vivió en el siglo IV y, desde siempre ha gozado de una gran popularidad por su cariño hacia los animales y por su preferencia por vivir en armonía con el entorno natural.

La muy concurrida celebración de la Eucaristía en la mañana del día 17 de enero y la popular bendición de animales el sábado, 20, en el oratorio de La Sang, son una muestra del cariño que sienten muchos devotos por el santo y la concordancia de sentimientos que inspira su cercanía a todos los seres creados. También en otras muchas parroquias. Es una fiesta con un protagonismo especial los grupos humanos que cuidan y viven del campo, tan numerosos y fundamentales en nuestras tierras, quienes dedican su tiempo a los ganados y las granjas para el servicio de todos, quienes se acompañan de animales domésticos. Todos ellos merecen hoy nuestras oraciones y nuestros deseos de un futuro mejor para su actividad agrícola y ganadera. Es cierta aquella afirmación de que nada de lo humano le es ajeno al cristiano. Por ello la Iglesia nos ofrece constantemente su reflexión y sus orientaciones para todas las realizaciones y motivaciones que desarrolla el género humano en sus múltiples facetas.

Así empieza el escrito del papa Francisco: “Alaben a Dios por todas sus criaturas. Esta era la invitación que hacía san Francisco de Asís con su vida, con sus cánticos, con sus gestos. Así recogía la propuesta de los salmos de la Biblia y reproducía la sensibilidad de Jesús ante las criaturas de su Padre”. Y en el número 28 del citado escrito leemos: “Necesitamos repensar entre todos la cuestión del poder humano, cuál es su sentido, cuáles son sus límites... porque podemos convertirnos en seres altamente peligrosos...” con una recomendación expresa, “Invito a cada uno a acompañar este camino de reconciliación con el mundo que nos alberga, y a embellecerlo con el propio aporte, porque ese empeño tiene ver con la dignidad personal y con los grandes valores”.

Que san Antonio, Abad, nos ayude a todos y proteja de modo especial a los que viven de un modo directo de los bienes de la creación.

Con mi bendición y afecto.

+Salvador Giménez, obispo de Lleida.